

konstateret i den ikkeerhvervsmæssige del af det danske fjerkræhold.

Spm. nr. S 1886

Til sundhedsministeren (3/4 96) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Vil ministeren redegøre for, om amterne lovligt kan dække en borgers udgifter til behandling på privat hospital, når amtet ikke forinden havde visiteret patienten til behandlingen, og om der er nogle amter, der har gjort dette?«

Begrundelse

I lov om sygehusvæsenet fremgår det af § 3, stk. 3, at en amtskommune kan »indgå overenskomst med eller på anden måde benytte private institutioner som led i løsningen af sine sygehusopgaver.« Der ønskes derfor en redegørelse for, om dette kun gælder, hvis der inden behandlingen på et privat hospital er lavet en aftale mellem patienten og amtet og privathospitalet om, at amtet vil dække udgifterne, eller om udgifterne også kan dækkes, hvis amtet uden at have givet tilsagn om at dække udgifterne alligevel efterfølgende dækker udgifterne til en vellykket behandling på et privat hospital.

Svar (12/4 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det fremgår af sygehuslovens § 3, stk. 3, at amterne kan indgå overenskomst med eller på anden måde benytte private institutioner som led i løsningen af deres sygehusopgaver. Det følger heraf, at amterne lovligt kan dække en borgers udgifter til behandling på privathospital, og der er ikke noget lovkrav om forudgående visitation eller aftale mellem amtet og privathospitalet.

Jeg er ikke bekendt med, om nogle amter har dækket udgifter til behandling på privathospital uden forudgående visitation. Det er imidlertid sikkert, at det ikke sker i noget større omfang, bl.a. fordi behandling uden forudgående visitation vil vanskeliggøre amternes muligheder for at styre deres udgifter til sygehusbehandling.

Spm. nr. S 1795

Til arbejdsministeren (25/3 96) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren oplyse, om der i forbindelse med udarbejdelse af kvalitetssikringsprogram og/eller produktionsfastsættelse for Arbejdstilsynet opereres med måltal for henstillinger og påbud?«

Svar (10/4 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Direktoratet for Arbejdstilsynet har oplyst, at der ikke i Arbejdstilsynet som led i en kvalitetssikring eller ved produktionsfastsættelse opereres med måltal med hensyn til antallet af påbud og vejledninger/henstillinger. Ved afgivelse af påbud eller vejledning følges retningslinjerne i Arbejdstilsynets cirkulæreskrivelse nr. 6/1988 om Arbejdstilsynets kontrolfunktion og nr. 6/1990 om Arbejdstilsynets vejledningsfunktion. Af cirkulæreskrivelsen om kontrolfunktionen fremgår det bl.a.:

- at Arbejdstilsynets overordnede prioritering skal være styrende for kontrolfunktionen.
- at afgivelse af påbud begrænses til de tilfælde, hvor manglende efterkommelse af lovgivningen har en sådan karakter, at Arbejdstilsynet vil anvende de fornødne ressourcer til at gennemtvinge kravet, om nødvendigt ved indstilling om retslig tiltale.
- at der sker konsekvent opfølgning af de afgivne påbud, og at der ved manglende efterkommelse af påbud indstilles til retslig tiltale.

Dette indebærer, at der som overvejende regel kun afgives påbud ved konstatering af alvorlige arbejdsmiljøproblemer.

Der er således ikke fastsat mål for antallet af påbud, men det kan supplerende nævnes, at der i forbindelse med kvalitetsforbedringstiltag er fastsat mål for tidsfristen for afgivelse af påbud og vejledninger efter tilsynsbesøg, ligesom der er udarbejdet disposition for »det gode påbud«.

Jeg kan henholde mig til det af Direktoratet for Arbejdstilsynet oplyste.